

Nr 11.

Av herr **Karlsson** i Grängesberg, om anslag till livräntetillägg åt vissa livräntetagare enligt lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete.

Under femte huvudtiteln har upptagits ett förslagsanslag av 500,000 kronor till täckande av kostnaderna för livräntetillägg åt vissa livräntetagare enligt lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete. Dessa livräntetillägg äro avsedda att utgå till livräntetagare som fått sin arbetsförmåga nedsatt med minst 30 och upp till 100 procent.

Genom en i andra kammaren väckt motion, nr 10, har yrkats sådan ändring i förordningen om livräntetillägg, att även livräntetagare, vars arbetsförmåga är nedsatt med mindre än 30 procent, skola komma i åtnjutande av nämnda tillägg.

De sammanlagda kostnaderna för livräntetilläggen torde, efter genomförande av den påyrkade ändringen, kunna täckas genom att det under femte huvudtiteln för ändamålet äskade anslaget höjes till 900,000 kronor. Antalet gamla livräntetagare, varom här är fråga, minskas årligen. Anslagsbehovet för täckande av livräntetilläggen kommer sålunda att minskas från år till år, för att slutligen helt försvinna.

Med anledning av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att till livräntetillägg åt vissa livräntetagare enligt lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete för budgetåret 1939/1940 anvisa ett förslagsanslag av kronor 900,000.

Stockholm den 14 januari 1939.

Verner Karlsson.
